

DAGBOKSBLAD

Måndagen den 29 september 1997.

kl. 0600 Klockradion väcker med nyheter, eller kanske det heter morgoneko idag. Det är ju länge sedan de kallade det "Dagsnyheter från TT." En kvart över sex stiger jag upp och tittar på utomhustermometern. Den visar + 4,5 ~~7~~ grader. Genom fönstret mot öster ser jag himlen vackert röd mellan molnslöjor. Det är gryningen som förebådar den nya dagens ankomst. Jorden har snurrat ännu ett varv och vi har åkt med. Vi får se solen igen.

Efter morgontoaletten dukar jag frukost med te till mig och kaffe till Agda. Hon sover ännu, när jag hämtar tidningen och läser förstasidorna under frukosten.

kl. 7,15 Jag trampar motionscykel i tio minuter, som uppvärmning före morgonpromenaden. Det har min sjukgymnast, Ulla Linhoff, ordinerat.

Nu har Agda stigit upp och dricker sitt kaffe under tidningsläsning. Jag går ut och känner den svala morgonluften.

Vid Dagiset "Himlalliv", som är vår närmaste granne, kommer en pappa och lämnar sin lilla dotter. Hon har famnen full av kramdjur när hon går genom grinden. Jag går som vanligt stigen uppför backen, över Fjärilsvägen och runt Hagby-skolan.

~~Klockan~~ En kvart över åtta är jag hemma igen. Gör lite gymnastik för att mjuka upp knäet.

Nu när klockan är nio sitter jag här uppe i vardagsrummet och lyssnar på en Beethoven-sonat från CD:N medan jag läser tidningen. Agda kommer upp med en kaffebricka och



vi småpratar om vad som står i tidningen och annat.

Där står att tre år har gått sedan Estoniaförlisningen. <sup>Katastrofen</sup>

Haveriutredningen har ännu inte kommit med någon acceptabel

rapport efter tre år och sedan de bytt ut någon lögnare

och ~~andra~~ <sup>andra</sup> personer. Man är förundrad över att så många kan jobba i flera år utan att ~~få~~ <sup>ha något resultat</sup> klarhet om katastrofens <sup>verkliga</sup> orsak.

Politikerna var inte heller sena när det gällde att utlova

en snar bärgning. Två stadsministrar ~~utlovade en snar bärgning av fartyget.~~ att snarast ta upp fartyget.

Men nu är klockan tio och jag vill inte läsa mer i tidningen.

Jag har andra saker att läsa också. Historieböcker och facktidningar. Det är svårt att lämna elektroniken helt efter så många år i ~~facket~~ yrket.

Klockan är halvtolv och vi äter lunch som vi ibland kallar middag. Under middagsvilan lyssnar vi på P1:s "VETANDET & VÄRLD" och nyheterna. Sover i fem minuter.

Kl. 1300 är jag ute och på tomten och <sup>k</sup>klipper buskar. I en trädgård som är 40 år växer allt så ohejdat, ~~sa~~ <sup>sa</sup> man måste ständigt klippa buskarna.

Två till halvtre har vi eftermiddagskaffe med småprat.

Hans ringer från AU-system, där han jobbar, och vill fråga lite om "slitsantennerna" ~~i sina telefonsystem.~~ som Eriksson använder i sina telefonsystem.

Efter ett lätt kvällsmål vid 17-tiden ser vi på TV. Det är "Gröna Rum", "Livslust" och senare "Nova". I Nova visas bl. a. hur det jobbas med Öresundsbron.

Kl. halv nio går jag upp och lyssnar på en Europakonsert <sup>från Moskva</sup> i P2.

Agda sitter kvar vid TV:n.

Så går kvällen, och kl. 22 släcker jag ljuset och ser ut genom fönstret mot söder. ~~Kl. 22~~ <sup>Kl. 22</sup> är klar



Himlen är klar och mörk. Jupiter lyser starkt. Jag hämtar

kikären och ser fyra av dess ~~16~~ månar. De glittrar som små stjärnor runt planeten.

I fönstret mot öster kan jag se en stor del av Vintergatan.

Stjärnan Capella, i kuskens stjärnbild, lyser starkast.

Plejaderna, med minst sju stjärnor, ser jag också och Aldebaran som också kallas Oxens öga.

Sjärnhimlen är alltid lika fascinerande när den är så klar som ikväll. Den låter oss förnimma något av universums storhet.

Efter en halvtimmes iakttagelser går också jag till sängs.